

۱۰ رقیب مهم «جنگ جهانی سوم» در مسیر اسکار ۲۰۲۳

در حالی ۳۵ روز دیگر، اسامی ۱۵ نامزد اولیه شاخه بین‌المللی اسکار ۲۰۲۳ معرفی می‌شود که آکادمی هنوز از فهرست آثار شرکت‌کننده در این رویداد، رونمایی نکرده است. با این حال اما می‌توان مطمئن بود که برگزیده این بخش، رقابت بسیار سختی را در مسیر رسیدن به مجسمه طلایی در پیش خواهد داشت.

به گزارش سایت خبری پرسون، در سالی که جنگ جهانی سوم از ایران، حتی به لحاظ شباهت عنوانش با اتفاق سیاسی این ماه‌های جهان، از سوی برخی چهره‌های سینمایی داخل، به عنوان یکی از شانس‌های اصلی کسب این جایزه عنوان شده، چندین فیلم دیگر نیز هستند که بنا به سوز، داستان و افتخارات بین‌المللی خود، به اصلی‌ترین رقیب فیلم هومن سیدی در کسب عنوان بهترین فیلم شاخه بین‌المللی اسکار ۲۰۲۳ تبدیل شده‌اند.

در ادامه و پیش از معرفی ۱۰ فیلم مهم شاخه بین‌المللی اسکار ۲۰۲۳، تیزر رسمی فیلم جنگ جهانی سوم را مشاهده کنید.

ما در این گزارش، به ۱۰ فیلم مهمی که رسانه‌های مختلف جهان، از آنها به‌عنوان شانس‌های بزرگ کسب جایزه این بخش نام برده‌اند، می‌پردازد.

در جبهه غرب خبری نیست (آلمان)

در جبهه غرب خبری نیست به کارگردانی ادوارد برگر، یک درام ضدجنگ است که داستان آن در سال‌های پایانی جنگ جهانی اول رخ می‌دهد.

داستان این فیلم درباره زندگی سربازی آلمانی به نام پائول بویمر را دنبال می‌کند که پس از ثبت‌نام در ارتش آلمان با دوستانش، خود را در معرض خطر واقعیات جنگ می‌بیند و نخستین امیدهای آن‌ها برای قهرمان شدن را از بین می‌برد.

این فیلم، اولین‌بار در جشنواره بین‌المللی فیلم تورنتو در ۱۲ سپتامبر ۲۰۲۲ به نمایش درآمد و با واکنش‌های خوبی مواجه شد. صاحبان فیلم امیدوار هستند اتفاق‌های خوبی را در فصل جوایز رقم بزنند.

با توجه به روح ضدجنگ فیلم و تشابه آن با وضعیت امروز اروپا، این فیلم می‌تواند از شانس بالایی در مسیر افتخارآفرینی برخوردار باشد. علی‌الخصوص آن‌که فیلم، با امتیاز بالایی در سایت‌های معتبر بین‌المللی چون آی‌ام‌دی‌بی، راتن تومیتوز و متاکریتیک همراه بوده است.

شانس بزرگ این فیلم، این است که امیدواری‌ها پس از ناکامی بزرگی که تونی اردمن در اسکار ۲۰۱۷ داشت و شانس مسلم دریافت این جایزه بود اما رقابت را به نماینده سینمای ایران (فروشنده) واگذار کرد، را تا حدود زیادی زنده کند.

نوستالژیا (ایتالیا)

رکورددار شاخه بین‌المللی اسکار، برای امسال، نوستالژیا را برای تصاحب پانزدهمین اسکار راهی این رقابت کرده است. ساخته ماریو مارتونه در شرایطی راهی اسکار می‌شود که فیلم‌های مهمی چون کیارا و ارباب مورچه‌ها را پشت سر گذاشته است.

این فیلم داستان بازگشت مردی است که ۴۰ سال از وطن خود به دور بوده است و حالا تصمیم گرفته تا به زادگاه خود، شهر ناپل بازگردد. ناپلی که از گذشته تا به امروز تغییری نکرده است، اما دیگر با او غریبه است و بار دیگر باید فرزند گمشده خود را به آغوش بکشد.

این فیلم در بخش رقابتی جشنواره کن امسال حضور داشته و توانسته نظرات موافق بسیاری را جلب کرده و در اکران عمومی نیز با امتیازهای بسیار خوبی بدرقه شود.

جنس تاریخ اثر و البته نگاه حسرت‌آمیز قهرمان به دوران گذشته و تقابل با مشکلات رو، ازجمله امتیازهایی است که می‌تواند برای داوران آکادمی، جذاب باشد.

فرانسه با سنت عمر در پی کسب سیزدهمین اسکار خود است تا به ۳ دهه ناکامی خود در این رقابت پایان دهد.

فیلم آلیس دیوپ که از روی یک داستان واقعی ساخته شده، روایت یک داستان‌نویس به نام راما است که در دادگاه جنایی لارنس کولی شرکت می‌کند تا براساس داستان زندگی او، یک اقتباس مدرن از داستان مده‌آ بنویسد اما اتفاقات، برخلاف انتظار او پیش می‌رود.

فرانسه در شرایطی این فیلم را راهی اسکار نودوپنجم کرده که فیلم، پیش از این، در جشنواره ونیز به نمایش درآمد و جایزه بزرگ شیر نقره‌ای هیات داوران و جایزه لوییجی دی‌لورنتیس شیر آینده را از آن خود کرد. سنت عمر همچنین در جشنواره تورنتو نیز موفق ظاهر شد تا در ادامه با امیدواری بسیاری پا به فصل جوایز بگذارد.

اقبال بالایی که به فیلم در جشنواره کن شده، خود محرک بسیار خوبی نزد داوران آکادمی است که معیار آنها، انتخاب کن است. گرچه واقعی بودن داستان، جنس تاریخی آن و البته موفقیت‌های احتمالی فیلم در فصل جوایز، دیگر پارامترهایی است که می‌تواند موفقیت فیلم را در اسکار ۲۰۲۳ تضمین کند.

نزدیک (بلژیک)

سینمادوستان، لوکاس دونت را با فیلم دختر می‌شناسند. فیلمی که در سال ۲۰۱۸، حضور موفق را در جشنواره‌های مختلف رقم زد. حالا دونت در تجربه‌ای دیگر به سراغ همان جنس فیلم با رویکردی دگرگونی رفته و در نزدیک، داستان دو دوست به نام‌های لئو و رمی ۱۳ ساله را روایت کرده که با رسیدن به سمت نوجوانی، دوستی نزدیکشان ناگهان به هم می‌ریزد. لئو در تلاش برای درک اینکه چه اشتباهی رخ داده است، به دنبال آرامش است و با سوفی، مادر رمی، نزدیک‌تر می‌شود، زیرا پسرها به دنبال بخشش و آشتی برای تلاش برای بازگرداندن دوستی خود هستند.

فیلم تا به امروز، چند حضور درخشان را تجربه کرده است. ابتدا در جشنواره کن موفق به دریافت جایزه بزرگ این رویداد و در دومین حضور خود در فستیوال‌های جهانی، موفق به دریافت جایزه فیلم سیدنی از این جشنواره استرالیایی شد.

فیلم البته به دلیل ارجاعات دگرگاشانه خود، بر روی کاغذ، شانس چندانی برای دریافت اسکار ندارد اما رزومه پربار نزدیک حتی تا همین‌جا نیز می‌تواند نظرات برخی از اعضای آکادمی را به سمت خود معطوف کند و رقیب خطرناکی برای تمام نامزدهای این شاخه محسوب شود.

تصمیم به رفتن (کره جنوبی)

کره جنوبی با انتخاب تصمیم به رفتن به کارگردانی پارک چان ووک، سومین کشوری بود که قدم در گود اسکار ۲۰۲۳ گذاشت.

داستان این فیلم درباره یک بازرس پلیس است که شروع به تحقیق درباره مرگ مردی می‌کند که در کوهستان مرده است اما گرفتار جذابیت مرموز بیوه نه‌چندان غمگین وی می‌شود.

سینمادوستان طی ۲ سال اخیر، سونامی بزرگی را از سینمای کره جنوبی به خاطر دارند: از تاریخ‌سازی انگل که در سال ۲۰۲۰، ۴ اسکار بهترین فیلم سال، بهترین فیلم بین‌المللی، بهترین کارگردانی و بهترین فیلمنامه غیراقتباسی تا آثاری چون مینار و بازی مرکب، تماما آثاری بودند که توانستند مرزهای جغرافیایی گسترده‌ای را درنورده و با اقبال چشم‌گیری مواجه شوند.

اما تمام داشته‌های نماینده کره جنوبی در اسکار ۲۰۲۳، این تاریخ‌سازی فشرده نیست بلکه تصمیم به رفتن تا به امروز موفق شده در ۲ جشنواره تورنتو و نیویورک، با استقبال مواجه شود و اکران نسبتاً خوبی را در آمریکای شمالی پشت سر بگذارد. علاوه بر اینها، فیلم، امیدواری بسیاری به شهرت کارگردان خود دارد. کارگردانی که تا به امروز آثار قابل‌توجهی چون اولدبوی و کنیز سبب شده تا هر ساخته او، به رقیبی سرسخت برای دیگر آثار این بخش تبدیل شود.

آرژانتین ۱۹۸۵ (آرژانتین)

آرژانتین، یک تریلر سیاسی را به اسکار ۲۰۲۳ فرستاده است. داستان این فیلم بر یک تجربه سیاسی استوار است که طی آن، ۲ دادستان آرژانتینی که در سال ۱۹۸۵ مسئول تحقیق و تعقیب مسئولان دیکتاتوری خونین نظامی در کشور خود بودند، با شواهدی مواجه می‌شوند.

فیلم، نخستین‌بار در جشنواره ونیز رونمایی و حتی به‌عنوان یکی از نامزدهای دریافت شیر طلایی معرفی شد. فیلم همچنین در ۲ جشنواره سن‌سباستین و لندن نیز اتفاق‌های خوبی را تجربه کرد.

البته تمام داشته‌های آرژانتین ۱۹۸۵، این رزومه خوب فستیوالی او نیست. این فیلم به نخستین اثری در تاریخ آرژانتین تبدیل شده که توسط شرکت آمریکایی آمازون استودیوز توزیع می‌شود و این یعنی آن‌که حجم بیشتری از اعضای آکادمی، موفق به تماشای این فیلم می‌شوند که همین، می‌تواند شانس افتخارآفرینی اثر در اسکار ۲۰۲۳ را بیشتر کند.

کلوندایک (اوکراین)

این شاید برای نخستین بار در طول تاریخ اسکار باشد که فیلمی از اوکراین، در زمره ۱۰ فیلم قدرتمند این رویداد محسوب می‌شود. دلیل آن هم کاملاً مشخص است؛ جنگ روسیه و اوکراین.

فیلم را ماریانا ار گورباخ جلوی دوربین برده است و طی آن داستان زندگی یک خانواده اوکراینی در مرز روسیه و اوکراین در آغاز جنگ روایت می‌شود که طی آن، وقتی روستایشان توسط روس‌ها تسخیر می‌شود، ناگهان فلاش‌بکی به فاجعه هوایی ۱۷ ژوئیه ۲۰۱۴ زده شده و تجارب مشترکی برای مردم روستا تداعی می‌شود.

فیلم تا به امروز موفق شده جایزه بهترین کارگردانی جشنواره ساندنس، جایزه پانوراما جشنواره برلین و جایزه بهترین کارگردانی جشنواره سارایوو را از آن خود کند. فارغ از این افتخارآفرینی‌ها، تم جنگی اثر و حمایتی که احتمالاً بخش عمده‌ای از ۱۰ هزار داور آکادمی از اوکراین در این جنگ دارند، به برگ برنده‌ای تبدیل می‌شود که شاید اوکراین را در مسیر یک تاریخ‌سازی در اسکار قرار دهد.

کورساژ (اتریش)

کورساژ به کارگردانی ماری کروترز، داستان ملکه اتریش است که در جریان جشن تولد ۴۰ سالگی‌اش متوجه می‌شود ذهن پرسش‌گر و روحیه ناآرامش تا چه اندازه با محیط خفه‌کننده و رفتارهای کلیشه‌ای دربار در تضاد است.

این فیلم موفق شد تا جایزه بهترین فیلم بخش مسابقه اصلی شصت‌وششمین جشنواره سالانه فیلم لندن را از آن خود کرده و با این افتخارآفرینی، توجهات بسیاری را به سمت خود معطوف کند.

این فیلم که احتمالاً در فصل جوایز نیز حضور درخشانی خواهد داشت، به دلیل سوژه تاریخی خود هم که شده، یکی از آثار کنجکاوی‌برانگیز برای اعضای آکادمی خواهد بود و از همین جهت، به رقیبی قدرتمند برای سایر فیلم‌های این بخش تبدیل شده است.

باردو (مکزیک)

هفتمین ساخته اینیاریتو، با واکنش‌های متفاوتی مواجه شده است. فیلم تا به امروز تنها یک حضور جشنواره‌ای در ونیز را تجربه کرد که آنجا را هم دست‌خالی ترک کرد. فارغ از این، عمده نقدهایی که راجع این فیلم نوشته می‌شود، منفی است و امتیاز بالایی هم برای این فیلم در سایت‌های معتبر سینمایی در نظر گرفته نشده است.

این فیلم داستان یک روزنامه‌نگار و مستندساز مشهور مکزیک است که با هویت، روابط خانوادگی، خاطرات و همچنین گذشته کشورش دست‌وپنجه نرم می‌کند. او که گرفتار یک بحران وجودی شده است، در گذشته خود به دنبال پاسخ‌هایی می‌گردد تا با خود در زمان حال آشتی کند.

فیلم اگرچه هیچ سابقه خوبی در رقابت‌های جهانی ندارد اما نام اینیاریتو کافی است تا توجهات بسیاری به فیلم این کارگردان جلب شود علی‌الخصوص آن‌که داوران آکادمی، ارادت خاصی به این کارگردان داشته و تاکنون طی ۲ سال متوالی در ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵، اسکار بهترین کارگردانی خود را به این کارگردان مکزیک اعطا کرده‌اند.

EO (لهستان)

دوستانان سینما، یژژی اسکولیموفسکی ۸۴ ساله را با آثاری چون مهتاب، فریاد و پایان عمیق به یاد دارند. فیلمساز کهنه‌کاری که امسال با EO، داستان یک الاغ را به تصویر کشیده است.

EO داستان الاغ خاکستری آواره‌ای است که پس از ترک کردن یک سیرک سیار در سفر به لهستان و ایتالیا، با جلوه‌هایی از مهربانی و بی‌رحمی مواجه می‌شود.

این فیلم تاکنون حضور موفق‌تری را در چند جشنواره جهانی تجربه کرده است. EO که در جشنواره کن رونمایی شد، به عنوان برنده جایزه داوران جشنواره کن انتخاب شد. فیلم همچنین در جشنواره فیلم تورنتو و سپس در جشنواره نیویورک، با استقبال خوبی از جانب مخاطبان و منتقدان مواجه شد.

جنس فانتزی اثر و ابتکاری که اسکولیموفسکی در روایت بهره گرفته است در کنار حضور موفق در چند رویداد بین‌المللی سبب می‌شود تا نماینده لهستان در اسکار ۲۰۲۳، حریف دست‌وپابسته‌ای برای سایر فیلم‌های این شاخه نباشد.

در کنار این ۱۰ فیلم باید به ۶ فیلم مهم دیگر این شاخه نظیر بازگشت به سئول (کامبوج)، جوی‌لند (پاکستان)، آلکاراس (اسپانیا)، دختر ساکت (ایرلند)، تکه‌ای از آسمان (سوئیس) و اوتاما (بولیوی) نیز توجه داشت. آثاری که اقبال خوبی در مسیر درخشش در شاخه بهترین فیلم بین‌المللی اسکار ۲۰۲۳ دارند.

منبع: ایرنا